

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לא.

עין משפט נר מצוה

של א מיי פ"ו מהל'
ממרים הל' א [31]:
שלא ב ג מיי פ"ה מהל'
דעות הל' א מ
טו"ש"ע א"ח פ"ג סעיף ו:
שלב ד ד מיי פ"ו
ממרים הל' ד
סגמ עשין קטו טו"ש"ע י"ד
פ"י רמ סעיף ד':
שלב ו מיי פ"ה א
אסמג ע"ס טו"ש"ע
ע"ס סעיף ד:
שלב ז מיי פ"ה מהל'
מ"ח הל' ג טו"ש"ע
י"ד פ"י רמ סעיף ו:
שלה ח מיי פ"ו מהל'
ממרים הל' א
טו"ש"ע י"ד פ"י רמ סעי'
ג:
שלו ט טו"ש"ע ע"ס סעי'
ז:

תורה אור השלם

1. בדה אמר ?? השמים
פסאי והארץ יהיה רגלי
אי זה בית אשר תבנו לי
ואי זה מקום מגורתי?
ישעיהו ס"א
2. וקרא אלה אז אה ואמר
קדוש קדוש קדוש ??
צבאות מלא כל הארץ
כבודו.
ישעיהו ו' ג
3. וירפך ?? כל מלכי
ארץ כי שמעו אמרי
פ"ך: תהלים קלח ד ג
4. אנכי ?? האלקי אשר
הוצאתיך מארץ מצרים:
מבית עבדים לא יקנה
לך אלהים אחרים על
פני:
שמות כ ב
5. בבד את אבך ואת
אפו למען יארבון ומיך
על האדמה אשר ??
שמות כ ב
6. ראש דרךך אמת
ולעולם כל משפט
צדקך: תהלים קיט קט

לעני רש"י

צני"ר [צני"ר].
בר של משי.

מוסף תוספות

- א. וצריך לבקש את יצור
יותר. מוס' ה"ל"ש. ב. גבי
- נשים חייבות בקידוש דבר
תורה. ע"ג דהך דרשה
(כא. ספ"ק קרא אמת ויצבי
אסמכתא
בעלמא היא דהא אמרין
בפירק מי שמתו ברכות
(כא. ספ"ק קרא אמת ויצבי
אסמכתא
ולא אסרין מספיקא
משום לא תשא. הילכך
כיון שמתכוונת לברכה
אין כאן משום לא תשא.
ע"ז. ש"ל כל המצות
ומאה ברכות בכל יום.
מס' עימוסין. לו. ברכת
ציצית ותפילין וכמה
ברכות ואמרין בפירק
המניח הוא מאן דבעי
למהוי חסידא ליקיים מילי
דברכות. מוס' ה"ל"ש.

בבד את ה' מהונך. צירושלמי א) דורש מהונך כמו א) מחונך משמע
שהקפיד הקב"ה על כיבוד אב ואם יומר מכבודו שבכבודו
הוא אומר כבוד את ה' מהונך דהיינו מחונך דמשמע ממה שחונך
כלומר אם יש לו ממון חייב ואם לאו פטור וצבידו אב ואם נלמר

כבוד את אביך ואת אמך דמשמע בין
שיש לו ממון ובין שאין לו והיאך דלית
ליה חייב לחזר על הפתחים לזון את
אביו ואת אמו א) ב"ר העובר
עבירה בבתר כביאיו דוחק רגלי
שבינה. היינו דמצי כיף לזרעה
וכדמוכח פרק א) קמח דלגונה (דף טו. א):
והיה מפתח מונח תחת מראשותיו
של אביו. צירושלמי ב) יש שיש
רגלי פשוטות על המיזה ולכן לא
שיצטרך: גדול המצווה ועושה.
נראה דהיינו טעמא דמי שמלווה
ועושה עדיף לפי שדולג ומנטער יותר
פן יעבור ממי שאין מלווה שיש לו פת
בסלו שאל ירצה יניח:

ד"א מפיקינא ועבדינא. מכאן

ממקדק ר"מ דנשים מזכרות
על מצוות עשה שזמון גרמא אע"ג
דפטורות לגמרי דלפילו מזכרות
מתייבצי דלמנוכח פרק מי שמתו א
(בבב"ק דף ק:) מ"מ יכולות הן לבדן
ואין כאן משום לא תשא את שמו
לשוא (שמות כ) משום מזכרות זכרה
שאנה א) כריכה: דלי לאו הכי הוה שמו
רב יוסף והלא מפסדי כל הברכות
כולן א): ובאת אמו וקרעתו. יש
במדנש שהיתה מטורפת מדעתה:
יש מאביר לאביו פסיוני. פירוש
עוף חסוד והיינו א) מין שליו
שיש במדנר א): וטורדו מן
העולם. פירוש שנענש עליו שמראה
לו כז עין על סעודתו ויש מטחינו
צריחים שהיא מלאכה קשה ומביאו
לחיי העולם הבא שמכבודו צדיקים
נוצים ונאמרים וצגמרת ירושלמי (פ"ה
פ"ה) א) גמרינו מעשה צדיקים מעשה
באחד שהיה מאליל לאביו פסיוני
פעם אחת אמר לו אביו מאין כך כל
אלה אמר לו קבל מאי איכפת לך עד
דעמון ואכול כלומר לעוס ואכול כעין
לנזים דמדשין ואוכלים א"כ הראהו
קשה עליו ושז מעשה באחד שהיה
טופן צריחים ואז וקן היה לו ואתם
ליווי לטוחנין פירוש מצוות המלך
בשזיל אביו לנא לעבודת המלך א"ל
בנו טמון ואני אלך תחתיך לעבודת
המלך שאין לה קצבה אם לציון קצ
לך ואם לנלקי טב לך:
איסתייעא

משלמו. מפתח אותו כדמרגמינן וכי יפתה (שמות כב) ארי ידל:
והארץ הדוס רגלי. והעובר צמטר אומר אין המקום כאן לפיכך
הוא נסתר לומר אין יודע נמלא כדוחק רגליו ומקלפו לומר אין
כאן: מלא כל הארץ. משמע משתרצב ויורד למטה והזוקף קומתו

רראה כדוחק: אמר לו כך. ר'
יהושע השיב לו כדרך שהשיב לו ר'
אליעזר: נסגרשה. שאין אמי חייבת
כבודו אבי מהו: מבין ריסי עיניך.
שערות שצורת כסוי אותה
ניכר שהיית יתום וגשרו ריסי עיניך
מן הצכי כדאמר' [בנסהדרין] (ד' קד):
והיה רבן גמליאל שומע קולה וזוכה
כנגדה עד שנשטרו ריסי עיניו: שכן
אלמנה אמה. ולא כריך אותה למעשה
אלא ללמוד זאת ואני אומר לך שכבוד
שניהם שוה עדין. הטל להם מיס
בסל וקעקע. קרקק להם כמו
שמקרקקי לתרגולים ולפי שלא היה
כריך לעשות והוא שאלו כמו שעליו
לעשות אמר לי אבא ואימא השיבו
לנשון שמוק: חזרו והורו למאמרו
הראשונים. כ"ש שחייב אדם בכבודו
שאף אה סומך צדיקתו כאביו ואמו
וחיו ומנוח מסורין צידו: ראש דברך
אמה. לא הוזהק הכבוד לומר ראש
דברך אמת אלף לפי שהיו מנגיסי
אחר דבריו הראשונים לומר לכבודו
הזהיר ולאחר זמן חזרו והורו כששמעו
קוף דבריו למדו שראש דבריו אמה:
בששים ריבוא שכן. היה משתכר זה
ששים ריבוא לירי זהב: סתם
מראשטויו לא אביו. והוא יסן: מה
מי שאינו מלווה ועושה כך. שילס
לו הקב"ה שכרו: הא דר' יהודה.
לאמר סומא פטור מן המלוות צד"ק
פרק החובל (דף ק. ע): לא
מפיקינא. שהיה סגני נהור: יומא
טבל לנכנן. סעודה לתלמידים:
פעם אחת היה לצוש. דלמא בן
תמינה: סירקון. לצוש סקורין לנד"ר:
של זהב. מרוקס א) חוטי זהב: פסיוני.
עוף חסוד ושמן מין שליו שירד במדנר א):
וטורדו מן העולם. שנענש עליו
שמראה לו כרות עין על סעודתו: ויש
מטחינו צריחים. שהיא מלאכה קשה:
ומביאו

א) בנכתי: הכתוב וכו'
ב) כריך ורל"ש וכן במשנה
ג) מגיה טו. א) וברכות
ד) "ארבע
אמות" ליתא כתיב"י וכו'
עבור סמן בן ג) ס) כרמות
ח. א) וברכ"י נוסף: רב.
ובנכתי: רב עולא בר אבא,
א) ע"ז כ"ג. א) ע"ז כ"ג.
ט) נלמן ג. ע"ז היטב.
י) ובנכתי נוסף: פעם
אחת. א) ע"ז ד. ע"ז.
א) כ"ק לת. ודף ס. ע"ז
ב. א) וברכ"י נוסף: יומא.
ג) וברכ"י ע"ז עקב וטבל
קודקסין אלה והואש"ה
שלא תטענו. א) יומא
ע"ז: כ"ק ג. ע"ז. א) וברכ"י
שנכתי: ומקלן לומר אלו
כאן. א) בנכ"י שנכתי:
כלומר שמינה ומתכונת
ויוצת למטה וכו'. ע"ז
ע"ז. א) בנכ"י שנכתי:
ושנכתי: בחוטי. ק) ע"ז
יומא ע"ז ע"ז. א) וברכ"י
לעיל. א) ודפדקיין הש"ך
דף ע"ב ע"ז. א) בדפדקיין
ובוסי: שנכתי: מחונך
וכן במשנה הירבו: וכן
מהרש"א. א) ונ"ע טו"ש
נלמן ג. ע"ז ד"ה אורו.
א) ונ"ל ע"ז. א) ונלמן ג
סע"א. מהרש"א. ובגמ'
מ"י נלמן ע"ס לתא.
ד) ודפדקיין ה"ו. כ)
ע"ז. א) וברכות ג)
ע"ז. ע"ז. א) ודפדקיין
דעיוסין לו. ד"ה דלמא
כבר כ"י מנאל יוזר
ועמ"ש ע"ס על הנלוין. א)
במהרש"ל: משום שטמן
מין. א) ובדלמא צימא
ע"ז:

גליון הש"ס

נב' שאתה ואבך חייבים
בכבוד אבך. ע"ז צימא
ה ע"ז מ"ה סולס:

מוסף רש"י

כאילו דוחק רגלי
שבינה. אומר נלנו אין
השפיה כלן ומתי והאלך
הדוס רגלי (תגינה טו).
ריסי עיניך. שער שצבת
העין היה טבל והכיל
על העין מרוב נקמנות
(וסהדרין טד). עד היכן
כיבוד אב ואם. כבוד
אלס מצווה להזהר בכבוד
אב ואם (ע"ז כ"ג). מה
עשה עובר כוכבים.
וכ"ש שחלש שמואל על
קן (סמ). בששים ריבוא
שכר. ששים ריבוא דינר
היו רזין ליתן לו יום
(סמ ד). ולא ציעור.
להקלו משנתו (סמ).

תוס' ר"י הוקן

מבין ריסי. כלומר
מתנועעין ועניין ניכר
שפקח אתה. דבן אלמא
פקח הוא ברוב שטורח
בפונסטו. הטל דרך
שחוק השיב לו. כלומר
כבוד שניהם שוה עדין.
מי שאינו מצווה ועושה
כך. שמשלם לו הקב"ה
שכרו. שכרו גדול יש
למצווה ונעושה שהוא
מפני מצווה ומקבל מות המצות עליו.